

**N:o 1.**

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Febr. 1877, kl. 3 e. m.

*Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition i fråga om förberedande åtgärder för inrättande af s. k. landtbrefbäring.*

Sedan Kongl. Generalpoststyrelsen i underdånig skrifvelse den 25 September 1876 — med förmålan, hurusom det visat sig att vid en del poststationer, som inrättats med anledning af kronobrefbäringens upphäfvande, rörelsen vore så ringa att inkomsten af postutvexlingen icke betäckte utgiften för poststationsföreståndares aflöning och att fördenskull full anledning förekomme att tillse, huruvida icke en del af den postutvexling, som nu förmedlades genom poststationer, skulle kunna besörjas genom landtbrefbäring, nära öfverensstämmande med den, som i andra länder och särskildt i Danmark funnes inrättad — hemstält att, enär det å ena sidan vore uppenbart att, om tillgång skulle kunna beredas till bestridande af de med landtbrefbäringen förenade utgifter, de bref, som sålunda kunde komma att fortskaffas, icke i något fall borde draga andra eller lägre afgifter än dem, som utgjordes för alla öfriga melian postanstalter utvexlade bref, liksom äfven att dessa afgifter borde till postkassan redovisas, men det å andra sidan af ordalagen uti, bland andra, Kongl. kungörelsen den 9 Mars 1855, hvilken blifvit utfärdad på grund af Kongl. Maj:ts och Rikets Ständers beslut, framginge att, der icke särskildt annorlunda blefve förordnadt, de bref, som, utan att mer än *en* postanstalt behandlas, blefve med landtbrefbärare fortskaffade, skulle taxeras såsom lösbref och afgiften för dem således tillfalla postförvaltaren, Kongl. Maj:t måtte vidtaga åtgärd för undanrödjande af det hinder, som

*Bih. till Riksd. Prot. 1877. 5 Saml. 1 Afd. 1 Häft.*

sålunda funnes för införande af s. k. landtbrefbäring; så har Kongl. Maj:t i nådig proposition den 19 sistlidne Januari (N:o 13) föreslagit Riksdagen att för sin del medgifva att, derest landtbrefbäring blefve inom riket anordnad, skulle, utan afseende derå, om postbehandling egde rum vid en eller flera postanstalter, för bref, som genom landtbrefbärare befordrades, afgifterna utgå efter samma taxa, som gälde för bref, hvilka utvexlades emellan orter med postanstalt, samt följaktligen också till postkassan redovisas.

Utskottet, som instämmer i de skäl, Kongl. Generalpoststyrelsen för sin omförmälda framställning anfört, hemställer,

1:o

att hvad Kongl. Maj:t i den nådiga propositionen föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Emellertid och då korrespondenterne i de orter, der landtbrefbäring kan blifva införd, derigenom icke komma att beredas någon lindring i sina nuvarande postbefordringsafgifter, synes billigheten fordra, att samma korrespondenter, så vidt sig göra låter, hufvudsakligen bibehållas vid de förmåner i afseende å postbefordringen, de för närvarande åtnjuta. Utskottet anser sig derföre böra hemställa,

2:o

att Riksdagen tillika må i underdånighet anhålla det Kongl. Maj:t täcktes i nåder tillse att, om den ifrågasatta landtbrefbäringen kommer till stånd och till följd deraf poststationer å vissa orter indragas, vederbörande korrespondenter, så vidt möjligt, derigenom icke komma att lida inskränkning i sina nuvarande förmåner, särskildt i afseende å befordran af bref, innehållande penningar till mindre belopp.

Stockholm den 16 Februari 1877.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.

---